

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobců: **a) Miroslav Weber – Mlým s.r.o.** a **b) Miroslav Weber**, oba se sídlem Masarykova 159/23, Hořovice, oba zast. Mgr. Petrem Fučíkem, advokátem se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasačních stížnostech žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2022, č. j. 29 A 141/2021-59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V projednávané věci se řeší otázka prostor, do kterých je oprávněn žalovaný vstoupit při místním šetření jednoho soutěžitele, pokud dva personálně propojení soutěžitelé mají stejné sídlo, ve kterém má místní šetření proběhnout.

I. Vymezení věci

[2] Žalovaný provedl dle § 21f zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOHS“), místní šetření v objektu, který je na adrese sídla žalobců, a to na základě pověření k provedení šetření u žalobkyně a). Tento postup napadli žalobci žalobou na ochranu před nezákonným zásahem u krajského soudu s hlavním argumentem, že místní šetření bylo provedeno v rozporu s pověřením u žalobce b). Žalobci se proto domáhali deklarace nezákonnosti a uložení povinnosti odstranit ze správního spisu zajištěné dokumenty.

[3] Krajský soud žalobu zamítl. Shledal, že žalovaný před zahájením místního šetření disponoval konkrétními podklady nasvědčujícími konkrétnímu podezření a umožňujícími identifikovat nosné důvody vedoucí k provedení šetření. Obstál i rozsah místního šetření – nosnou námitku žalobců považoval krajský soud do značné míry za účelovou a poukázal na jejich personální, majetkové a obchodní propojení.

II. Obsah kasační stížnosti a dalších podání

[4] Žalobci [dále jen „stěžovatelé“, „stěžovatelka a)“ nebo „stěžovatel b)“] napadají výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností, na základě které požadují napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Ústřední námitkou stěžovatelů je provedení místního šetření v obchodních prostorech stěžovatele b), jakkoliv pověření bylo vydáno pro prostory stěžovatelky a). Stěžovatelé obsáhle vyčítají krajskému soudu, že se s touto klíčovou námitkou v napadeném rozsudku nevypořádal, a zároveň stejně obsáhle uvádí, že postup žalovaného byl již jen z tohoto důvodu nezákonným zásahem. Poukazují při tom na jejich právo garantované čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a odkazují na judikaturu trestních soudů týkající se domovních prohlídek. Dále napadají postup žalovaného při provádění místního šetření, zejména nepřítomnost stěžovatele b), který je jednatelem stěžovatelky a), procesní pochybení při zahájení místního šetření a jednání s p. H., který dle jejich názoru nebyl oprávněn jednat za stěžovatelku a), ale který jejím jménem podepsal protokol o místním šetření.

[6] Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření poukazuje na to, že stěžovatelé opomíjí sídlo na stejné adrese. Nepovažuje za relevantní, že stěžovatelka a) již nevyvíjí obchodní činnost. Pojem „obchodní prostory“ má dle jeho názoru široký význam a je relevantní, že mají přímou souvislost s podnikatelskou či jinou soutěžní činností. Zároveň žalovaný poukazuje i na to, že součástí získaných dokumentů jsou i smlouvy mezi stěžovatelkou a) a jejími obchodními partnery, a na personální propojení stěžovatelů, které je zřejmé i z webových stránek. Tvrzení stěžovatelů o provedení místního šetření v rozporu s pověřením tak má za nepodložené. Žalovaný také odmítá stěžovateli namítnutá procesní pochybení. Kasační stížnost proto navrhuje zamítnout.

[7] Stěžovatelé na vyjádření reagovali replikou. V ní setrvávají na argumentu, že žalovaný provedl místní šetření u stěžovatele b) a nikoliv u stěžovatelky a). Ta nemá žádné webové stránky a nevykonává žádnou činnost. Dále opakují argumenty z kasační stížnosti.

[8] Žalovaný reagoval na repliku duplikou. V ní opakuje svoji argumentaci ohledně oprávnění p. H. jednat za stěžovatelku a) a ohledně vymezení obchodních prostor a webových stránek poukazuje na své předchozí vyjádření.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti, namítaných důvodů, včetně důvodů, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

pokračování

[10] Kasační stížnost není důvodná.

III.a K prostorám, kde místní šetření proběhlo

[11] Stěžovatelé předně spatřují nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v tom, že se nevypořádal s jejich hlavní námitkou ohledně prostor, ve kterých bylo místní šetření provedeno. Zároveň poukazují na nesprávné závěry krajského soudu v této otázce. Tato námitka je nedůvodná.

[12] K vadám, které zakládají nepřezkoumatelnost, odkazuje Nejvyšší správní soud stručně na svoji dřívější judikaturu (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS; či rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamena, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. k tomu např. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).

[13] Krajský soud uzavřel, že námitku oddělení obchodních prostor považuje do značné míry za účelovou a vedenou snahou uměle oddělit fungování stěžovatelů. Přitom považoval za zjevné jejich personální (na úrovni vedení i na úrovni zaměstnanců), majetkové i obchodní propojení. Uvedl také, že místní šetření byli všichni povinni dle § 21f odst. 1 a 4 ZOHS strpět (bod 25. a 26. napadeného rozsudku). Je tedy zřejmé, že krajský soud námitku prostor, kde bylo místní šetření provedeno, vypořádal.

[14] Nejvyšší správní soud souhlasí i se závěrem krajského soudu, že žalovaný byl oprávněn na základě předloženého pověření vstoupit do sporných obchodních prostor a ostatní byli povinni takový postup strpět. To vychází z § 21f ZOHS a v něm široce definovaných oprávnění žalovaného při provádění místního šetření. Klíčovým zde je personální propojení stěžovatelů [stěžovatel b) je jediným jednatelem a vlastníkem stěžovatelky a)] a sídlo na totožné adrese. Právě na obchodní prostory na této adrese bylo vydáno pověření. Dle kasačního soudu tak nebylo možné vyloučit, že ve sporných prostorech se nachází obchodní prostory stěžovatelky a) spolu s relevantními dokumenty, na které se vztahovalo pověření. Opačný závěr by podkopával účinnost místního šetření, které je „*je klíčovým nástrojem pro získání relevantních informací o protisoutěžním jednání účastníků řízení. Jde o nezbytný nástroj v rámci vyšetřovací pravomoci soutěžního úřadu, jehož účelem je zajištění důvěryhodných a jedinečných důkazů pro zjištění a následné potrestání protisoutěžního jednání*“ (rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40, odst. [23]).

[15] K argumentu stěžovatelů právem na soukromí podle čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod kasační soud uvádí, že jakkoliv se ochrana tohoto článku může vztahovat na obchodní prostory, veřejné zásahy mohou zacházet dále než v jiných případech, pokud jde o profesní či obchodní prostory či činnosti (ve vztahu k obdobné pravomoci Evropské komise k provádění místního šetření srov. rozsudek SDEU ze dne 18. 6. 2015, *Deutsche Bahn AG*, C-583/13 P, bod 20 a judikaturu ESLP tam citovanou).

III.b K ostatním kasačním námitkám

[16] Ve zbylých námitkách stěžovatelé namítají nesprávnost závěrů krajského soudu ohledně nepřítomnosti stěžovatele b), který je jednatelem stěžovatelky a), procesní pochybení při zahájení místního šetření a jednání s p. H., který nemá být oprávněn za stěžovatelku a) jednat. Tyto námitky nejsou důvodné.

[17] K námitce nepřítomnosti stěžovatele b) a jednatele stěžovatelky a) v jedné osobě Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že taková přítomnost není ze zákona nutná. Judikatura dovodila, že za určitých podmínek může žalovaný vyžadovat přítomnost jednatele šetřeného soutěžitele (rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2022, č. j. 2 As 250/2020-81, odst. [50]). *A contrario* tedy nebylo nutné jej k místnímu šetření přivolat.

[18] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem i v otázce jednání p. H., kterou taktéž považuje za účelovou (bod 24. napadeného rozsudku). Jak vyplývá z protokolu o místním šetření, žádná z přítomných osob proti postupu žalovaného na místě nevznášela námitky, a to včetně p. H. Naopak z ničeho nevyplývá, že by mu nebylo umožněno uplatnit proti protokolu námitky. Stěžovatelé pak v soudním řízení nepředložili jiné důkazy, které by byly způsobilé zvrátit obsah protokolu. S tímto závěrem pak ob stojí i postup žalovaného při zahájení místního šetření, kdy p. H. byl prokazatelně seznámen s pověřením a právy a povinnostmi soutěžitelů při místním šetření.

[19] Pro úplnost kasační soud dodává, že se nezabýval otázkou zabavených dokumentů ani jejich případným požadavkem na vrácení, jelikož to stěžovatelé v kasační stížnosti nenamítají.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud uzavírá, že žalovaný byl oprávněn vstoupit do sporných prostor. Proto kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnosti proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelé, kteří neměli ve věci úspěch, nemají právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu